

સુર્યભૂતિમ्

સુર્યભૂતિમ્ પ્રા. મુજબ

ફોન : ૨૩૨૨૬૨૪૧

સલામી સવારની..

ઘન ના નશમાં માનવતા ને કચડી નાખે છે,
ગરીબોને તો કૂટરાંની જેમ ભયડી નાખે છે,
પણડી નિયમો ને નચાવે ન્યાયને વર્ષો સુધી -
નીચેમદનલ્યુ વાળા કાચા કચડી નાખે છે !!

'ઢેકાણા' પછી
એ હવે કહેશે કે -
કોણ દાઉદુ ?!
(બાળગા સરકાર)

ચેમ્બરમાંથી -
કદીક નિકળી 'તો
ખબર પડે !!
(પાંડિયનજી !
કંદા-બાટકાના ભાવ)

ચિંતન

અસ્થિર જીવિત લોક અસ્થિરે ઘનયોવને ।

અસ્થિર : પુરુષારાશ ધર્મ કોર્ટિંદર સ્થિર ॥

'આ લોકમાં-સંસાર વ્યવહારમાં - આચુષ્ણ ધન-સંપત્તિ, અને વીવન અસ્થિર છે અથડત એ કંઈ કાચામી રહેતું નથી. વળી સંસારમાં પુરુષ-લીધી પણ અસ્થિર છે. માત્ર ને માત્ર ધર્મ અને કીર્તિ ને જ માત્ર કાચામાં ચિંતા રહેતું છે.'

ધર્મ એટલે ન્યાય અને નિષ્ઠાની કરેતું કોણ પણ આચરણ જેને એક શાંદામ કહેતું હોય તો કર્મયોગ કહી શકાય. ઇચ્છાને સાક્ષીમાં ચાંચી તટસ્થપણે - નિસ્પૃષ્ટ અને નિલયા રહે કર્તવ્યનું તે ધર્મ - આવી તટસ્થ વ્યક્તિની કીર્તિ ખાતાની-પ્રતિષ્ઠા. સંસારમાં કાચામી રહેતું છે.

ગાંધીજી સંયોગાલક, ન્યાય-નિષ્ઠાની જ પોતાના કર્તવ્ય જલદાત એમનું દરેક આચરણ 'ધર્મ' હતું. જે સંયોગાલક-નિષ્ઠાનાન હોય એને કીર્તિ-પ્રતિષ્ઠા શોભાતાં આવે છે.

બાળી સંસાર-વ્યવહારના સંબંધી, ધન-સંપત્તિ, આચુષ્ણ બદ્દું જ ક્ષાણિક અને અસ્થિર છે. સંતાનીજને કેટલાં ચ આચાર્યાને ગંધી એ વંશવાળીની કોણ ચાંચ કરે છે?

સુવિધાર

- સંભવે અસંભવને પૂછું : 'તારું રહેણાં કર્યાં?' અરંભબે કહું, 'નિર્જગના રવાજમાં...' - મુશ્કેલ સમાચાર
- વેરમાં વાંદો છે, ક્ષમામાં સાંદો છે, વેરમાં વિકૃતિ છે સ્નેહમાં સંસ્કૃતિ છે, વેરમાં વળ છે, ક્ષમામાં કમળ છે, વેરમાં વિસર્જન છે સ્નેહમાં સર્જન છે - જનકલયા
- સંત અને વસત વચ્ચે કોઈ વિખાદન ન હોઈ શકે, બેન્દનું કામ મફુતને નવ પલવિત કરવાનું છે.. - ધૂપ ભરુ
- ધ્યાન રાખો, કે કોઇનું દઈ તમારા માટે મનોરંજનનું સાધન ન બની જાય, નિર્જગ વ્યક્તિની મદદ માટેની ચીસો તમારા કાન માટે સંગીત ન બની જાય-થોસ. ભાવાયાર્થ
- કોઈ આજ ગવા, કોઈ કલ ગવા, કોઈ જુદું હાર તૈયાર ખડા, નહીં કાચ કોઈ મુકામ બનું, અનંત કાલ સે વિવાજ વહાં.. - ધૂપ ભરુ
- ભીનું ન થતું પડે તેવી જ્યાણે બેસનું, કોઈ યુપ ન કરે તેનું બોલનું, અને કોઇને બંદકું ન બનાવવા એ જાંખનાનું છે.
- આપણું એ આપણી શક્તિની ઉત્થયાતમ અભિવ્યક્તિ છે - સાને ગુજરુ - (સંકલન : દીપક વી. આસરા)

નોંધ કથા

એક ઝાની સંઠાન સાંત્રંગ કોલેજના ચુવાનોની સાલામાં ચાલતો હતો. પ્રજ્ઞાતારી શરૂ થઈ. એક ચુવાને પૂછું : માણસને ઉત્તમ જીવન આપે અને માન-સંભાળ અપારી થઈ એવાં શરીરનાને જ અંગ કર્યાં છે?

સંત કહે - હૃદય અને જીવ...

ચુવાને તરત બીજો મુખનું પૂછ્યો તો જીવનને બરબાદ કરી, પતન કરાવે એવાં એ બે શારીરિક અંગ કર્યાં છે?

સંત કહે - હૃદય અને જીવ...

ચુવાન કહે, માન-સંભાળ, ઉભાતિ-પડતી નથી બાંદાતમાં કાચરણુપ 'હૃદય અને જીવ' કેવી રીતે હોઈ શકે? સંતે સમજનાનું.

૧. કરણ સભાર હૃદય, દિવ્ય મેમ સાથે જીવનમાં માન-સંભાળ અપારે છે.

૨. મધુર-પ્રેમાન વાચીયી સૌનો આદર પ્રામ થાય.

૩. કૂર હૃદયની માણસ રાક્ષસ બને છે.

૪. બાણાન-કર્કની જીલથી મનુષ્યનું પતન થાય છે.

હૃદય અને જીવને સાચવો.

Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

છેલ્લા અક્ષાર પર એણે છરાદાપૂર્વક જ ભાર દીધો. એથી તો કલા વધુ શરમાદ. એને આસુ ગમતો હિતો પણ એને ઓર મજા આવતી

ધારા પર કલાને જોઈ આસુ આજ પણ જીવી છિંચ્યો. એની બરાબર સામેના ધારે એ તીબી હતી. કોઈ લભમણીના છોડ જમ એ શરમાદ રહી હતી. એને જોતાં જ આસુને બૂમ પાડી, "આજ તો તારો પતંગ કાપીને જ રહીશ. ગાજ ઉત્તરાયથનો તારો બદલો લેવાનું હું નથી બૂલ્યો, કલાડી..."

છેલ્લા અક્ષાર પર એણે છરાદાપૂર્વક જ ભાર દીધો. એથી તો કલા વધુ શરમાદ. એને આસુ ગમતો હિતો પણ એને ઓર મજા આવતી. એકદમ એને શું સુર્યાનું કે અણે સાથે જવાબ આયો, "ક્ષીઓને છરાવવી સહેલી છે એની હૂંપદ્ધ લદીને ફરટા હો તો ખાંડ ખાવાનું છોડી દેખો."

એણે પણ હસીને જવાબાતોથી જવાબ આયો, "એ કળામાં તો હું પારવધો છું... સમય આવે પુરવાર કરી બતાવીશ."

આસુ એ કળામાં સફળ થયો. એણે કળાનું મન અને હૈનું જીતી લીધું. હોણી આવતાં પહેલાં બંનોના લગ્ન થઈ ગયા. પરછીને સામે હેર જ કલા સાસરે આવી. પ્રથમ રાતે જ એણે હસીને, "આસુ, સ્થીઓને છરાવવી સહેલી છે એની હૂંપદ્ધ લદીને ફરટા હો તો ખાંડ ખાવાનું છોડી દેખો."

એણે પણ હસીને જવાબાતોથી જવાબ આયો, "એ કળામાં તો હું પારવધો છું... સમય આવે પુરવાર કરી બતાવીશ."

આસુ એ કળામાં સફળ થયો. એણે કળાનું જીતી લીધું. હોણી આવતાં પહેલાં બંનોના લગ્ન થઈ ગયા. પરછીને સામે હેર જ કલા સાસરે આવી. પ્રથમ રાતે જ એણે હસીને, "આસુ, સ્થીઓને છરાવવી સહેલી છે એની હૂંપદ્ધ લદીને ફરટા હો તો ખાંડ ખાવાનું છોડી દેખો."

એણે પણ હસીને જવાબાતોથી જવાબ આયો, "એ કળાનું જીતી લીધું. મારા ચિંતાના ચોર, કેમ શું ભરાયું છે તમારા મેમનો ઊભરો કેમ સમી ગયો?"

આ ચૂંપ રહ્યો પણ અનિબિષ નથનો એણી સામે તાકી રહ્યો.

એ આંખોના લાભમાં સચાયાદ એને મેમનો સાગર ઉમટેલો દેખાતાં ભાવાવેશમાં એ બોલા, "કહું? તને માંહ નહિ લાગે ને?"

"આટાલ દિવસના તમારા વરતને ઘણું માહું લગાડ્યું છે... હવે શું બાકી રહ્યું છે? હું તો તમારા છલકાતા પ્રેમલયાર્થ શાંદોની જ ભૂલી છું. બોલી નાખો મારા સ્વામીનાથ! હવે તો એ નિષ્ઠાયે પહોંચી છું કે ન કરવાનું કરી બેસતાં તથે એને વિદ્યાર્થીની બ્રાન્ચના શાંદોની જ ભૂલી છું."

કલાના સાચા દિલનો પડદ